

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (druga izba)

z dnia 22 maja 2007 r.*

W sprawie T-216/05

Mebrom NV, z siedzibą w Rieme-Ertvelde (Belgia), reprezentowana przez
adwokatów C. Mereu oraz K. Van Maldegema,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez U. Wölкера oraz
X. Lewisa, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji, która miała być
zawarta w piśmie Komisji z dnia 11 kwietnia 2005 r., skierowanym do skarżącej
i dotyczącym przyznania kontyngentów przywozowych bromku metylu na 2005 r.,

* Język postępowania: angielski.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (druga izba),

w składzie: J. Pirrung, prezes, N.J. Forwood i S. Pappasavvas, sędziowie,
sekretarz: C. Kristensen, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu
28 listopada 2006 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Ramy prawne i okoliczności faktyczne

1. *Konwencja wiedeńska oraz protokół montrealski*

- 1 Na mocy decyzji Rady 88/540/EWG z dnia 14 października 1988 r. dotyczącej zawarcia konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej oraz Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 297, str. 8), Wspólnota Europejska stała się stroną konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej (zwaną dalej „konwencją wiedeńską”) oraz protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (zwanego dalej „protokołem montrealским”).

- 2 Bromek metylu objęty jest zakresem zastosowania protokołu montrealckiego. Jest on pestycydem stosowanym w drodze fumigacji (gazowania), który znajduje zastosowanie głównie w rolnictwie, z uwagi na łatwe przenikanie do gleby i skuteczność w zwalczaniu szkodliwych organizmów. Jego szybki rozpad zapobiega skażeniu łańcucha pokarmowego i wód gruntowych. Z tych względów bromek metylu był jednym z pięciu najczęściej stosowanych pestycydów na świecie. Jego wadą jest natomiast to, że powoduje zubożenie warstwy ozonowej.

- 3 W 1997 r. strony protokołu montrealckiego porozumiały się w kwestii stopniowego zmniejszenia produkcji i przywozu bromku metylu w krajach rozwiniętych do dnia 31 grudnia 2004 r., jak też zakazu produkcji i przywozu bromku metylu w krajach rozwiniętych od dnia 1 stycznia 2005 r. z wyjątkiem bromku metylu przeznaczonego do zastosowań określanych jako „krytyczne”.

- 4 Na podstawie przyjętej przez strony protokołu montrealckiego decyzji IX/6 (zwanej dalej „decyzją IX/6”) zastosowanie bromku metylu należy uznać za „krytyczne” jedynie wówczas, gdy strona wnosząca o odstępstwo dla takiego zastosowania ustali po pierwsze, że brak dostępności bromku metylu do danego konkretnego zastosowania spowodowałby znaczne zakłócenie na rynku, a po drugie, że brak jest substancji alternatywnych możliwych do zastosowania pod względem technicznym i ekonomicznym, jak również brak jest substytutów dostępnych dla użytkownika, które są dopuszczalne z punktu widzenia ochrony środowiska i zdrowia i które są odpowiednie dla danych upraw i z punktu widzenia wszystkich okoliczności wniosku.

- 5 Decyzja IX/6 stanowi ponadto, że produkcja i zużycie bromku metylu w celu zastosowań krytycznych powinny być dopuszczone jedynie w przypadku, gdy:
  - zostały podjęte wszelkie działania możliwe z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, mające na celu ograniczenie do minimum zastosowania krytycznego i związanej z tym ewentualnej emisji bromku metylu;

- istniejące zapasy niewykorzystanego lub otrzymanego w wyniku recyklingu bromku metylu nie zapewniają wystarczających ilości i odpowiedniej jakości tej substancji;

- wykazano, że zostały podjęte stosowne działania w celu dokonania oceny, przygotowania do sprzedaży i uzyskania zatwierdzenia substancji alternatywnych i substytutów zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi.

2. Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000

- 6 Zobowiązania wynikające z konwencji wiedeńskiej i protokołu montrealskiego zostały wprowadzone w życie we wspólnotowym porządku prawnym rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 244, str. 1, zwanym dalej „rozporządzeniem”). Rozporządzenie to ustanawia przepisy znajdujące zastosowanie do produkcji, przywozu, wywozu i stosowania niektórych substancji zubożających warstwę ozonową, w tym bromku metylu.

- 7 Zgodnie z art. 2 rozporządzenia przedsiębiorstwo oznacza „każdą osobę fizyczną lub prawną, która produkuje, poddaje recyklingowi substancje regulowane w celu wprowadzenia do obrotu lub używa ich do celów przemysłowych bądź handlowych wewnątrz Wspólnoty, która wprowadza takie przywożone substancje do swobodnego obrotu we Wspólnocie lub która wywozi takie substancje z obszaru Wspólnoty w celach produkcyjnych lub handlowych”. Rozporządzenie definiuje również „wprowadzenie do obrotu” jako „dostarczanie lub sprzedaż osobom trzecim, za opłatą lub nieodpłatnie, substancji regulowanych lub produktów zawierających substancje regulowane objęte niniejszym rozporządzeniem”.

8 Artykuł 3 ust. 2 pkt i) lit. d) rozporządzenia wprowadza zakaz produkcji bromku metylu po dniu 31 grudnia 2004 r. z wyjątkiem w szczególności produkcji dla zastosowań krytycznych, zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt ii) oraz kryteriami określonymi w decyzji IX/6.

9 Artykuł 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia stanowi:

„W świetle wniosków państw członkowskich [...] Komisja stosuje kryteria określone w decyzji stron IX/6 wraz z innymi istotnymi kryteriami uzgodnionymi przez strony, w celu ustalania co roku zastosowań krytycznych, dla których można pozwolić na produkcję, przywóz i stosowanie bromku metylu we Wspólnocie po dniu 31 grudnia 2004 r., dozwolonych ilości substancji i zastosowań oraz tych użytkowników, którzy mogą skorzystać z wyłączenia krytycznego. Taka produkcja i przywóz są dozwolone jedynie w przypadku, gdy żadna ze stron nie dysponuje odpowiednimi alternatywnymi substancjami albo bromkiem metylu po recyklingu czy regeneracji [...]”.

10 Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia stanowi, że Komisja wydaje pozwolenia użytkownikom określonym w ust. 1 akapit drugi oraz ust. 2 pkt ii) tego artykułu oraz powiadamia ich o rodzaju zastosowań, na które mają zezwolenie, oraz substancjach i ich ilości, na wykorzystanie których mają zezwolenie.

11 Ponadto zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt i) lit. a)–c) rozporządzenia każdy producent i importer zapewnia, że od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. nie wprowadzi do obrotu ani nie będzie stosować do własnych celów bromku metylu w ilościach wykraczających poza określony procentowo poziom bromku metylu wprowadzonego przez niego do obrotu lub zastosowanego do celów własnych w 1991 r.

- 12 Po dniu 31 grudnia 2004 r. każdy producent i importer zapewnia, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt i) lit. d) rozporządzenia i z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, że nie będzie wprowadzał do obrotu ani nie będzie stosował bromku metylu do celów własnych.
- 13 Na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia zakaz ten nie obowiązuje przy wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu substancji regulowanych, jeśli są używane do realizacji zamówień objętych pozwoleniami w odniesieniu do zastosowań krytycznych, złożonych przez użytkowników określonych zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia.
- 14 Ponadto jak stanowi art. 4 ust. 5 rozporządzenia, każdy producent i importer uprawniony do wprowadzania określonych w tym artykule substancji regulowanych do obrotu lub używania ich do celów własnych może przenieść swoje prawo do całkowitej ilości lub jej części odnoszącej się do danej grupy substancji ustalonej zgodnie z niniejszym artykułem na innego producenta lub importera danej grupy substancji we Wspólnocie.
- 15 Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia stanowi:

„Dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie lub w celu uszlachetniania czynnego substancji regulowanych następuje po uzyskaniu pozwolenia na przywóz. Pozwolenia są wydawane przez Komisję po sprawdzeniu ich zgodności z art. 6, 7, 8 i 13”.

- 16 Artykuł 6 ust. 3 i 4 rozporządzenia określa elementy, które powinien zawierać wniosek o pozwolenie na przywóz i stanowi, że Komisja może wymagać świadectwa potwierdzającego własności fizyczne przywożonych substancji. Artykuł 8 rozporzą-

dzenia zakazuje przywozu produktów zawierających substancje regulowane z państw niebędących stronami protokołu montrealskiego. Zgodnie z art. 13 rozporządzenia pod pewnymi warunkami możliwe są odstępstwa, w szczególności od zakazu ustanowionego w art. 8 rozporządzenia.

17 Artykuł 7 rozporządzenia ma następujące brzmienie:

„Dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie substancji regulowanych przywożonych z państw trzecich podlega limitom ilościowym. Wymienione limity zostają ustalone, a kontyngenty przydzielone przedsiębiorcom w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1999 r. oraz dla każdego następnego 12-miesięcznego okresu, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2. Kontyngenty przydziela się tylko dla:

- a) substancji regulowanych z grup VI i VIII określonych w załączniku I;
- b) substancji regulowanych, jeżeli są wykorzystywane do niezbędnych lub krytycznych zastosowań lub do celów kwarantanny bądź zastosowań przed wysyłką;

[...]”.

18 Artykuł 17 rozporządzenia reguluje kwestię zapobiegania wyciekom substancji regulowanych i stanowi w szczególności w ust. 2, że państwa członkowskie określają minimalne wymagania kwalifikacyjne dla personelu zaangażowanego przy fumigacji bromku metylu.

- 19 Zgodnie z art. 18 rozporządzenia Komisję wspiera komitet, do którego znajdują zastosowanie art. 4 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184, str. 23).

3. Stosowanie art. 6 i 7 rozporządzenia: zmiany, które nastąpiły po dniu 1 stycznia 2005 r.

- 20 Z pism procesowych stron oraz z udzielonych na piśmie przez strony odpowiedzi na pytania zadane przez Sąd wynikają następujące informacje dotyczące zmian, które nastąpiły po dniu 1 stycznia 2005 r. w stosowaniu art. 3, 4, 6 oraz 7 rozporządzenia.
- 21 Do dnia 31 grudnia 2004 r. system pozwoleń i kontyngentów przyznawanych na podstawie art. 6 i 7 rozporządzenia funkcjonował w następujący sposób: co roku, z reguły we wrześniu, importerzy składali wnioski o przyznanie kontyngentów przywozowych na następny rok, posługując się specjalnie w tym celu opracowanym przez Komisję formularzem. Kontyngenty były zazwyczaj przyznawane w styczniu lub lutym następnego roku w oparciu o decyzje Komisji, zawierające zamknięty i imienny wykaz importerów, których wnioski zostały uwzględnione przez Komisję, z wyszczególnieniem ich indywidualnych kontyngentów. W odniesieniu do bromku metylu, wielkość indywidualnych kontyngentów była obliczana na podstawie zwyczajowego udziału w rynku w 1991 r. ośmiu importerów, mających prawo do kontyngentów przywozowych na regulowane stosowanie bromku metylu.
- 22 Od dnia 1 stycznia 2005 r. dozwolone ilości i stosowanie, jak też przedsiębiorstwa mogące korzystać z odstępstw dla potrzeb zastosowań krytycznych bromku metylu są określane corocznie przez Komisję, zgodnie z procedurą wskazaną w art. 18 ust. 2 rozporządzenia i kryteriami ustanowionymi w decyzji IX/6 oraz wszystkimi innymi kryteriami przyjętymi przez strony protokołu montrealskiego.

- 23 Komisja w marcu poprzedzającego roku zwraca się do państw członkowskich o złożenie wniosków dotyczących zastosowań krytycznych bromku metylu do dnia 30 czerwca. Komisja bada wnioski, z reguły przy udziale zewnętrznych ekspertów, i określa dozwolone ilości, które mogą być użyte w celach zastosowań krytycznych dla danej uprawy i w danym państwie członkowskim.
- 24 Komisja publikuje następnie zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczące wszystkich zastosowań zubożających warstwę ozonową, w którym ogłasza, że zostaną wyznaczone kontyngenty ograniczające całkowitą ilość bromku metylu, jaka może być wprowadzona do obrotu dla celów zastosowań krytycznych. Komisja opracowuje następnie decyzję określającą ilość bromku metylu dopuszczoną do użycia dla potrzeb zastosowań krytycznych.
- 25 Państwa członkowskie przesyłają Komisji dane liczbowe dotyczące dostępnych zapasów bromku metylu dla celów zastosowań krytycznych oraz przekazują nazwiska i adresy wszystkich osób przeprowadzających fumigacje lub działających przedsiębiorstw zajmujących się fumigacją, kontyngenty przypadające na każdą uprawę i na każdą osobę przeprowadzającą fumigację, schemat opisujący sposób użycia bromku metylu zgodnie z rozporządzeniem, zapasy przypadające na każde przedsiębiorstwo zajmujące się fumigacją i na każde zastosowanie. Państwa członkowskie rozdzielają cały kontyngent pomiędzy podmioty przeprowadzające fumigację zgodnie z własnymi kryteriami.
- 26 Komisja wprowadziła elektroniczny system przyznawania kontyngentów i zarządzania nimi, stwarzając stronę internetową poświęconą substancjom zubożającym warstwę ozonową (Ozone Depleting Substances, zwaną dalej „stroną ODS”). Kontyngenty i zapasy każdego podmiotu przeprowadzającego fumigację są rejestrowane na tej stronie. Każdy podmiot przeprowadzający fumigację ma obowiązek zarejestrowania się za pośrednictwem swojego państwa członkowskiego i otrzymuje hasło dostępu do strony ODS, na której może ubiegać się o pozwolenie na przywóz lub produkcję bromku metylu, w razie wyczerpania zapasów. System został stworzony w ten sposób, że zapasy są odliczane z kontyngentów na produkcję lub przywóz. Podmiot przeprowadzający fumigację otrzymuje pozwolenie na pobranie pewnej ilości w ramach zapasów, za pośrednictwem strony ODS. Po wyczerpaniu zapasów podmiot przeprowadzający fumigację może zwrócić się o pozwolenie na przywóz lub produkcję. Pozwolenie może uzyskać wyłącznie korzystając ze strony ODS.

27 Podmiot przeprowadzający fumigację, po przyznaniu mu kontyngentu, może wybrać importera zarejestrowanego na stronie ODS i powierzyć mu przywóz żądanej ilości bromku metylu. Zamówienie na określone ilości w ramach przyznanego kontyngentu ma wskazywać importera. Komisja za pośrednictwem poczty elektronicznej zawiadamia podmiot przeprowadzający fumigację, czy wyraziła zgodę na zamówienie, czy też nie. Jeżeli zamówienie zostało uwzględnione, Komisja „zamyka” zamówienie i informuje zainteresowane państwo członkowskie. W celu dokonania przywozu i przeprowadzenia odprawy celnej produktu importer powinien następnie w imieniu podmiotu przeprowadzającego fumigację zwrócić się o uzyskanie pozwolenia na przywóz zatwierdzonego przez służby Komisji, odpowiadającego konkretnemu zamówieniu podmiotu przeprowadzającego fumigację, jeśli chodzi o ilość, uprawę i państwo członkowskie. Importer może połączyć kilka zamówień na przywóz, w celu uzyskania ilości bromku metylu wystarczającej dla realizacji kilku zamówień w ramach jednego pozwolenia na przywóz. Do importera należy zatem dostarczenie właściwej ilości bromku metylu podmiotowi przeprowadzającemu fumigację.

28 Państwa członkowskie przedstawiają roczne sprawozdanie dotyczące zastosowań krytycznych bromku metylu, co pozwala na ponowne sprawdzenie, czy nie zostały przekroczone ilości przewidziane dla danej kategorii zastosowania.

4. *Zawiadomienie dla importerów z 2004 r.*

29 W dniu 22 lipca 2004 r. Komisja opublikowała zawiadomienie dla importerów, którzy w 2005 r. planują przywóz do Unii Europejskiej substancji regulowanych zubożających warstwę ozonową, w odniesieniu do rozporządzenia (Dz.U. C 187, str. 11, zwane dalej „zawiadomieniem z 2004 r”.). (zob. również powyżej, pkt 24).

30 Zawiadomienie z 2004 r., zgodnie z jego pkt I, jest skierowane do przedsiębiorstw planujących przywóz do Wspólnoty Europejskiej substancji ze źródeł znajdujących się poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, w tym bromku metylu.

31 W pkt II zawiadomienia z 2004 r. Komisja informuje wskazane przedsiębiorstwa, że art. 7 rozporządzenia wymaga określenia limitów ilościowych oraz przydzielenia kontyngentów producentom oraz importerom, w szczególności na bromek metylu. Komisja stwierdza między innymi:

„Kontyngenty powinny być podzielone na:

a) bromek metylu, do celów kwarantanny i zastosowania przed wysyłką, zgodnie z definicją przyjętą przez strony protokołu montrealskiego, a także do zastosowań krytycznych zgodnie z decyzjami IX/6, ExI/3, ExI/4 oraz innymi istotnymi kryteriami uzgodnionymi przez strony protokołu montrealskiego i art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia; zarówno zastosowania do celów kwarantanny i przed wysyłką, jak i zastosowania krytyczne podlegają zatwierdzeniu przez Komisję, zgodnie z art. 18 przedmiotowego rozporządzenia;

[...]”.

32 W pkt VII zawiadomienia z 2004 r. Komisja wskazuje, że przedsiębiorstwo, które nie posiada przyznanego kontyngentu na przywóz substancji regulowanych w 2004 r., a które chce złożyć wniosek obejmujący 2005 r., musi zawiadomić służby Komisji nie później niż dnia 3 września 2004 r.

33 Zgodnie z pkt VIII zawiadomienia z 2004 r. Komisja informuje przedsiębiorstwa, którym przyznano w 2004 r. kontyngent na przywóz substancji regulowanych, że powinny złożyć deklarację, wypełniając i przedkładając właściwe formularze na stronie ODS, oraz że „Komisja weźmie pod uwagę tylko wnioski złożone do 3 września 2004 r.”.

- 34 W pkt IX zawiadomienia z 2004 r. Komisja zaznacza, że rozpatrzy wnioski i przyzna kontyngenty przywozowe każdemu importerowi i producentowi. Informacje na temat przyznanych kontyngentów będą dostępne na stronie ODS, a wszyscy wnioskodawcy zostaną listownie poinformowani o decyzji.

5. Wniosek skarżącej

- 35 Od 1996 r. skarżąca dokonuje przywozu bromku metylu do Unii Europejskiej we własnym imieniu i na rachunek dwóch innych importerów na podstawie transferu kontyngentów przywozowych. Od 1996 r. do 2004 r. przyznawane były jej kontyngenty przywozowe. W 2004 r. przyznano jej 37,46% całkowitego kontyngentu Unii Europejskiej.
- 36 Po opublikowaniu zawiadomienia z 2004 r. skarżąca, w dniu 30 sierpnia 2004 r., przedłożyła Komisji deklarację celem uzyskania między innymi kontyngentu na bromek metylu dla zastosowań krytycznych na 2005 r. W tym celu skarżąca wniosła o przyznanie jej kontyngentu w wysokości 4 500 000 kg, stanowiącego 2 700 000 kg potencjału niszczenia ozonu (ODP).
- 37 W dniu 10 grudnia 2004 r. skarżąca otrzymała pismo wysłane przez Komisję do wszystkich użytkowników strony ODS za pośrednictwem poczty elektronicznej informujące ją, że „[k]ontyngent na 2005 r. będzie dostępny na [jej] stronie internetowej [...] w dniu 13 grudnia 2004 r.”. Zaznaczono, że „decyzja w sprawie przywozu” jest opracowywana i będzie doręczona każdemu importerowi niezwłocznie po jej przyjęciu. Komisja dodała, że przywóz dokonany od dnia 1 stycznia 2005 r. zostanie zaliczony na rzecz kontyngentu z 2005 r.

- 38 W dniu 1 marca 2005 r., wobec braku dalszych informacji ze strony Komisji dotyczących kontyngentu przywozowego na 2005 r., skarżąca zwróciła się do Komisji z wnioskiem o doręczenie jej, na podstawie art. 7 rozporządzenia i zawiadomienia z 2004 r., decyzji Komisji przyznającej jej kontyngent na przywóz bromku metylu dla celów zastosowań krytycznych w Unii Europejskiej w 2005 r. Skarżąca zaznaczyła we wniosku, że ma prawo do uzyskania takiego kontyngentu, gdyż w dniu 30 sierpnia 2004 r. przekazała wniosek wymagany przez Komisję w zawiadomieniu z 2004 r. Skarżąca powołała się na pismo Komisji z dnia 10 grudnia 2004 r. przesłane pocztą elektroniczną i zaznaczyła, że od tego dnia nie otrzymała żadnej dodatkowej informacji, że nie przyznano jej kontyngentu przywozowego, jak też że nie otrzymała żadnej odpowiedzi na swój wniosek z dnia 30 sierpnia 2004 r.

6. *Zaskarżony akt*

- 39 Komisja odpowiedziała na ten wniosek pismem z dnia 11 kwietnia 2005 r. (zwanym dalej „zaskarżonym aktem”), w którym poinformowała skarżącą, że na mocy rozporządzenia przyznanie jej kontyngentów przywozowych nie jest już możliwe. Komisja przypominała w tym względzie, że ilość bromku metylu dozwolona dla indywidualnych zastosowań krytycznych została określona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia i zgodnie z art. 18 rozporządzenia.
- 40 Komisja w zaskarżonym akcie wyjaśnia, że zastosowanie art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia wymaga określenia użytkowników i wskazania ilości dozwolonych dla celów zastosowań krytycznych. Komisja utożsamiła zatem przedsiębiorstwa zajmujące się fumigacją z użytkownikami, ponieważ po pierwsze art. 17 ust. 2 rozporządzenia zobowiązuje państwa członkowskie do określenia minimalnych wymagań kwalifikacyjnych personelu zaangażowanego przy stosowaniu bromku metylu, a po drugie fumigacja jest jedynym możliwym sposobem zastosowania tej substancji. Komisja zaznacza, że przedsiębiorstwa zajmujące się fumigacją muszą od

tej chwili zwracać się o pozwolenia na przywóz lub produkcję bromku metylu, pod warunkiem że żadna ze stron protokołu montrealskiego nie posiada zapasu bromku metylu pochodzącego z recyklingu lub regeneracji.

- 41 Komisja wyjaśnia również, że na podstawie art. 4 ust. 2 pkt i) lit. d) rozporządzenia ośmiu importerom, którzy mieli prawo do kontyngentów przywozowych na regulowane stosowanie bromku metylu z uwagi na fakt, że wielkość indywidualnych kontyngentów była obliczana na podstawie zwyczajowego udziału w rynku w 1991 r., od dnia 1 stycznia 2005 r. nie przysługują już kontyngenty na regulowane stosowanie bromku metylu.
- 42 Komisja zauważa następnie, że okres przejściowy ustanowiony w art. 4 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia nie znajduje w niniejszym przypadku zastosowania, na podstawie ust. 4 i 5 tego artykułu. Komisja twierdzi bowiem, że zgodnie z systematyką art. 4 rozporządzenia przeważa jego ust. 4 pkt i) lit. b). Zdaniem Komisji przepis ten stanowi, że wprowadzenie do obrotu i stosowanie bromku metylu przez przedsiębiorstwa inne niż producenci i importerzy będzie dozwolone po dniu 31 grudnia 2004 r., gdyż zamówienia objęte pozwoleniami w odniesieniu do zastosowań krytycznych będą realizowane od dnia 1 stycznia 2005 r. Wynika z tego, jak twierdzi Komisja, że zwyczajowe udziały w rynku, jakie posiadali importerzy, nie stanowią już podstawy prawnej, która pozwalałaby na ustalenie przywozu bromku metylu dla celów zastosowań krytycznych.
- 43 Komisja konkluduje, że kontyngenty przywozowe zostały zastąpione przez podlegające surowym ograniczeniom kontyngenty dla celów zastosowań krytycznych, które są przyznawane przedsiębiorstwom zajmującym się fumigacją, oraz że rynek europejski jest otwarty dla wszystkich przedsiębiorstw chcących dokonywać przywozu bromku metylu, pod warunkiem że posiadają one ważne pozwolenie na przywóz bromku metylu dla zastosowań krytycznych.

7. Decyzja 2005/625/WE

- 44 Decyzją Komisji 2005/625/WE z dnia 23 sierpnia 2005 r. określającą dozwolone ilości bromku metylu przeznaczone do zastosowań krytycznych we Wspólnocie Europejskiej od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2005 r. stosownie do rozporządzenia (Dz.U. L 219, str. 47) (zob. również powyżej, pkt 24), Komisja określiła, na podstawie art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia i zgodnie z kryteriami zawartymi w decyzji IX/6, ilości bromku metylu przeznaczone do zastosowań krytycznych we Wspólnocie między dniem 1 stycznia i 31 grudnia 2005 r.

Postępowanie

- 45 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 31 maja 2005 r. skarżąca wniosła niniejszą skargę.
- 46 Odrębnym pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 18 lipca 2005 r. Komisja podniosła zarzut niedopuszczalności na mocy art. 114 § 1 regulaminu Sądu. W dniu 16 września 2005 r. skarżąca przedłożyła uwagi dotyczące tego zarzutu niedopuszczalności. Postanowieniem Sądu (druga izba) z dnia 15 maja 2006 r. zarzut niedopuszczalności i koszty pozostawiono do rozstrzygnięcia w wyroku.
- 47 Na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy Sąd, w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 64 regulaminu, zadał skarżącej i Komisji kilka pytań na piśmie. Strony odpowiedziały na nie w wyznaczonym terminie.

- 48 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 26 czerwca 2006 r. Komisja przedstawiła swoją odpowiedź na skargę.
- 49 Na podstawie art. 47 § 1 regulaminu Sąd zdecydował, że druga wymiana pism procesowych nie jest konieczna. Procedura pisemna została zamknięta w dniu 5 lipca 2006 r.
- 50 Po zapoznaniu się ze sprawozdaniem sędziego sprawozdawcy Sąd postanowił o otwarciu procedury ustnej. Sąd wysłuchał wystąpień stron i ich odpowiedzi na zadane przez Sąd pytania podczas rozprawy w dniu 28 listopada 2006 r.

Żądania stron

- 51 Skarżąca wnosi do Sądu o:

- odrzucenie argumentów przedstawionych w ramach zarzutu niedopuszczalności;

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi lub tytułem żądania ewentualnego pozostawienie zarzutu niedopuszczalności do rozstrzygnięcia w ramach analizy istoty sprawy lub tytułem dalszego żądania ewentualnego wstrzymanie się od rozstrzygnięcia do wydania wyroku kończącego postępowanie;

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;

- nakazanie Komisji przyznania skarżącej kontyngentu na okres 12 miesięcy na podstawie art. 7 rozporządzenia;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

52 Komisja wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi;

- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

1. W przedmiocie dopuszczalności

53 Komisja podnosi zarzut niedopuszczalności, twierdząc, że żądanie dotyczące przyznania skarżącej kontyngentu przywozowego oraz skarga o stwierdzenie nieważności są niedopuszczalne.

W przedmiocie żądania obejmującego nakazanie Komisji przyznania skarżącej kontyngentu przywozowego

Argumenty stron

- 54 Komisja uważa, że zgodnie z orzecznictwem Sąd nie jest uprawniony do kierowania do Komisji nakazów w sytuacji, gdy orzeka w trybie art. 230 WE, i że w rezultacie żądanie skierowania nakazu jest niedopuszczalne.
- 55 Skarżąca powołuje się na art. 233 WE i zauważa, że w przypadku stwierdzenia nieważności zaskarżonego aktu jedynym możliwym sposobem podporządkowania się wyrokowi będzie przyznanie jej kontyngentu na 12 miesięcy. Skarżąca twierdzi, że jej żądanie należy rozpatrywać w takim kontekście.

Ocena Sądu

- 56 Należy przypomnieć, że w ramach skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE kompetencja sądu wspólnotowego ogranicza się do kontroli zgodności z prawem zaskarżonego aktu oraz że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sąd nie może w zakresie wykonywania swoich kompetencji kierować nakazów do instytucji wspólnotowych (wyrok Trybunału z dnia 8 lipca 1999 r. w sprawie C-5/93 P DSM przeciwko Komisji, Rec. str. I-4695, pkt 36 oraz wyrok Sądu z dnia 24 lutego 2000 r. w sprawie T-145/98 ADT Projekt przeciwko Komisji, Rec. str. II-387, pkt 83). W przypadku stwierdzenia nieważności zaskarżonego aktu zainteresowana instytucja, zgodnie z art. 233 WE, ma podjąć środki, które zapewnią wykonanie wyroku stwierdzającego nieważność (wyroki Sądu z dnia 27 stycznia 1998 r. w sprawie T-67/94 Ladbroke Racing przeciwko Komisji, Rec. str. II-1, pkt 200 oraz ww. w sprawie ADT Projekt przeciwko Komisji, pkt 84).

- 57 Wynika z tego, że żądanie skarżącej, zgodnie z którym Sąd ma skierować do Komisji nakaz przyznania skarżącej kontyngentu przywozowego, należy odrzucić jako niedopuszczalne.

W przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności

Argumenty stron

- 58 Komisja podnosi, że zaskarżony akt nie jest aktem, przeciwko któremu można wnieść skargę o stwierdzenie nieważności, wywołującym wiążące skutki prawne, mogące naruszać interesy skarżącej, i że w rezultacie skarga o stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalna.
- 59 Skarżąca uważa, że skarga jest dopuszczalna, ale wnosi do Sądu o zbadanie istoty sprawy przed rozstrzygnięciem w przedmiocie dopuszczalności skargi. Zdaniem skarżącej w niniejszej sprawie nie można w pełni ocenić kwestii dopuszczalności, bez uprzedniego zbadania istoty sprawy.

Ocena Sądu

- 60 W trosce o prawidłowe administrowanie wymiarem sprawiedliwości Sąd uważa, że w niniejszym przypadku należy najpierw rozpatrzyć istotę sprawy przed zbadaniem kwestii niedopuszczalności (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 15 marca 1984 r. w sprawie 64/82 Tradax przeciwko Komisji, Rec. str. 1359, pkt 12 oraz wyrok Sądu z dnia 1 grudnia 1999 r. w sprawach połączonych T-125/96 i T-152/96 Boehringer przeciwko Radzie i Komisji, Rec. str. II-3427, pkt 58, utrzymany w mocy w postępowaniu odwoławczym wyrokiem Trybunału z dnia 26 lutego 2002 r. w sprawie C-23/00 P Rada przeciwko Boehringer, Rec. str. I-1873, pkt 52).

2. Co do istoty

- 61 Na poparcie swojej skargi o stwierdzenie nieważności skarżąca podnosi cztery zarzuty. W zarzucie pierwszym twierdzi ona, że Komisja niewłaściwie wykonała przepisy ustanowione w rozporządzeniu, a w zarzucie drugim, że Komisja naruszyła art. 7 rozporządzenia. Te dwa zarzuty należy zbadać razem. Skarżąca podnosi następnie, że Komisja wykroczyła poza ramy prawne określone w art. 7 rozporządzenia i przekroczyła pełnomocnictwo powierzone jej przez Parlament i Radę na mocy rozporządzenia. Wreszcie w zarzucie czwartym skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W przedmiocie zarzutów pierwszego i drugiego, opartych na niewłaściwym wykonaniu odpowiednich przepisów i naruszeniu art. 7 rozporządzenia

Argumenty stron

- 62 W zarzucie pierwszym skarżąca podnosi, że nie przyznając kontyngentów importerom, Komisja niewłaściwie wykonała przepisy ustanowione w rozporządzeniu. Twierdząc, że od dnia 1 stycznia 2005 r. jedynie podmioty przeprowadzające fumigację mogą składać wnioski o pozwolenie na przywóz bromku metylu oraz że importerom nie przysługują już kontyngenty, Komisja myli przepisy rozporządzenia dotyczące zatwierdzonych kontyngentów i procedur służących obliczaniu ich wielkości z przepisami i procedurami odnoszącymi się do tożsamości przedsiębiorstw, które uprawnione są do przywozu tak wyznaczonych kontyngentów.

- 63 Skarżąca uważa dokładniej ujmując, że zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia, wielkość kontyngentu powinna być określona przez Komisję na podstawie procedury określonej w art. 18 ust. 2 rozporządzenia oraz kryteriów zawartych w decyzji IX/6. Skarżąca nie kwestionuje zatem faktu, że wielkość kontyngentów dozwolonych od dnia 1 stycznia 2005 r. nie jest już obliczana na podstawie tradycyjnych rozmiarów produkcji ośmiu importerów.
- 64 Zdaniem skarżącej nie oznacza to jednak, że importerom, którzy przed dniem 1 stycznia 2005 r. mieli prawo do kontyngentów przywozowych dla potrzeb regulowanych zastosowań bromku metylu, można uniemożliwić dalsze prowadzenie ich działalności. Taka wykładnia byłaby niezgodna z art. 6 i 7 rozporządzenia, które przyznają importerom, a nie użytkownikom, prawo uzyskania pozwolenia na przywóz i prawo uzyskania kontyngentu na 12 miesięcy. Ponadto importerzy na podstawie art. 4 ust. 5 rozporządzenia są także uprawnieni do przeniesienia swoich praw na innego importera.
- 65 Co więcej, wykładnia Komisji powodowałaby, że dotychczasowi importerzy powinni zaprzestać swoich działalności, ponieważ byliby wykluczeni z nowego reżimu przywozu, zamierzonego przez Komisję. Naruszałoby to wolność wykonywania zawodu, która zdaniem skarżącej należy do wspólnego dziedzictwa prawnego sądownictwa wszystkich państw członkowskich oraz stanowi część zasad ogólnych prawa wspólnotowego.
- 66 Wreszcie wykładnia Komisji prowadziłaby do zakłóceń konkurencji, zamiast prowadzić do jej otwarcia, uniemożliwiając importerom konkurowanie z użytkownikami na rynku przywozu i sprzedaży bromku metylu.

- 67 W ramach zarzutu drugiego skarżąca utrzymuje, że art. 7 rozporządzenia wyraźnie nakłada na Komisję obowiązek poddania dopuszczenia do swobodnego obrotu regulowanych substancji, w tym bromku metylu, kontyngentom przyznawanym bezpośrednio importerom na każdy 12-miesięczny okres po dniu 31 grudnia 1999 r.
- 68 W pkt IX zawiadomienia z 2004 r. Komisja przyznała, zdaniem skarżącej, że ma ona obowiązek przyznania kontyngentów importerom. Ponadto wymiana pism, która następnie miała miejsce, potwierdza, że Komisja wiedziała i przyznawała, że skarżącej przysługiwało indywidualne prawo do otrzymania osobistego 12-miesięcznego kontyngentu na 2005 r. Skarżąca twierdzi, że nie ulega zatem wątpliwości, iż Komisja była zobowiązana do przyznania jej kontyngentu na podstawie prawa wtórnego. Zgodnie z zawiadomieniem z 2004 r. skarżąca przekazała Komisji w dniu 30 sierpnia 2004 r. deklarację, aby mieć możliwość dokonywania przywozu bromku metylu w 2005 r.
- 69 Skarżąca zauważa, że Komisja w zaskarżonym akcie nie wspomniała art. 7 rozporządzenia, mimo że w piśmie z dnia 1 marca 2005 r. skarżąca wyraźnie oparła swój wniosek na tym przepisie. Komisja wskazała jedynie, że podmioty przeprowadzające fumigację mogą otrzymać kontyngenty przywozowe, czemu skarżąca nie zaprzecza. Skarżąca kwestionuje jednak konkluzję, zgodnie z którą po pierwsze, importerzy mający przedtem prawo do kontyngentów przywozowych od dnia 1 stycznia 2005 r. nie mogą już z tego prawa korzystać, a po drugie, kontyngenty importerów zostały zastąpione kontyngentami przyznanymi przedsiębiorstwom zajmującym się fumigacją. Zdaniem skarżącej takie twierdzenie jest sprzeczne z art. 7 rozporządzenia i narusza prawa skarżącej do kontyngentów przywozowych, jakie przyznaje jej ten przepis.
- 70 W odniesieniu do zarzutu pierwszego Komisja twierdzi, że reżim prawny przywozu bromku metylu uległ zmianie w dniu 1 stycznia 2005 r. na podstawie art. 4 ust. 1 pkt ii) rozporządzenia. Komisja zauważa, że Wspólnota była zobowiązana zakazać od tego dnia stosowania bromku metylu, z wyjątkiem w szczególności przypadków zastosowań krytycznych. Reżim obowiązujący na mocy art. 4 ust. 2 pkt i) rozporządzenia nie mógł już stanowić podstawy przyznawania pozwoleń na przywóz

po dniu 31 grudnia 2004 r., zgodnie z decyzją IX/6 oraz art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia. Od dnia 1 stycznia 2005 r. na podmiotach przeprowadzających fumigację ciężył obowiązek starania się o takie pozwolenie przed zwróceniem się do importera, takiego jak skarżąca, o dokonanie przywozu bromku metylu w ilości, na jaką wydano pozwolenie. Komisja uważa, że zmiana sytuacji skarżącej wynika bezpośrednio z art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia, na mocy którego zaprzestano przyznawania kontyngentów obliczanych na podstawie tradycyjnych ilości. Jednak, zdaniem Komisji, taka zmiana nie oznacza, że spółki takie jak skarżąca muszą zaprzestać działalności.

71 Jeśli chodzi o zarzut drugi, Komisja przypomina, że art. 7 rozporządzenia stanowi, że kontyngenty przydziela się przedsiębiorstwom. Ponieważ art. 7 lit. b) rozporządzenia odnosi się do zastosowań krytycznych, Komisja uważa, że należy go interpretować w świetle art. 3 ust. 2 rozporządzenia, aby określić, jakim dokładnie przedsiębiorstwom należy przyznać od dnia 1 stycznia 2005 r. kontyngenty na zastosowania krytyczne bromku metylu. A zatem przedsiębiorstwa, którym należy przyznać kontyngenty, to podmioty przeprowadzające fumigację, a nie importerzy. Komisja uważa, że art. 7 rozporządzenia wynika logicznie z art. 6, ustanawiającego zasadę, zgodnie z którą przywóz bromku metylu nie jest nieograniczony, ale uzależniony od uzyskania i okazania ważnego pozwolenia na przywóz. Te dwa artykuły wzajemnie się uzupełniają.

72 Komisja podnosi wreszcie, że zawiadomienie z 2004 r. i jej pismo z dnia 10 grudnia 2004 r., przesłane za pośrednictwem poczty elektronicznej, mają charakter ogólny, dotyczą wszystkich substancji zubożających warstwę ozonową i nie wskazują wyraźnie, że importerom zostaną przyznane kontyngenty na zastosowania krytyczne bromku metylu w 2005 r. Wręcz przeciwnie, Komisja podkreśla, że pkt II lit. a) zawiadomienia z 2004 r. odsyła do art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia i zaznacza w związku z tym, że kontyngenty przyznawane są zgodnie z tym przepisem. Ponadto, jak zauważyła Komisja na rozprawie, zawiadomienie z 2004 r. różni się od zawiadomienia z 2003 r. tym właśnie odesłaniem.

Ocena Sądu

73 Należy przede wszystkim zauważyć, że reżim wprowadzony przez Komisję w dniu 1 stycznia 2005 r. charakteryzuje się tym, że definiuje użytkowników w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia, którzy mogą korzystać z odstępstwa na zastosowanie krytyczne, jako podmioty przeprowadzające fumigację. Komisja zdecydowała również na podstawie art. 7 rozporządzenia, że importerom nie przysługują już kontyngenty przywozowe, ale że w 2005 r. kontyngenty przyznawane są podmiotom przeprowadzającym fumigację, jako użytkownikom. Reżim przewiduje także, że operacja przywozu wymaga przyznania pozwolenia podmiotowi przeprowadzającemu fumigację, a ponadto przyznania pozwolenia importerowi. Wreszcie w ramach nowego reżimu Komisja postanowiła ograniczyć przywóz bromku metylu przez importerów w każdym pojedynczym przypadku, gdyż pozwolenia są wydawane wyłącznie, jeżeli spełnione są przesłanki wprowadzenia do obrotu wymienione w art. 4 ust. 4 pkt i) lit. b) tiret drugie rozporządzenia. W ten sposób importerzy nie mogą już gromadzić zapasu bromku metylu przeznaczonego do sprzedaży użytkownikom.

74 Po pierwsze, jeśli chodzi o zarzucane naruszenie art. 7 rozporządzenia i twierdzenie skarżącej, że reżim wprowadzony przez Komisję od dnia 1 stycznia 2005 r. nie stanowi właściwego wykonania odpowiednich przepisów rozporządzenia, należy w pierwszej kolejności przypomnieć, że art. 7 rozporządzenia, który reguluje nie tylko przywóz bromku metylu, ale wszystkich substancji regulowanych z państw trzecich, nie przewiduje, że należy przyznać importerom kontyngenty przywozowe, lecz stanowi, iż kontyngent przyznaje się przedsiębiorstwom, który to termin oznacza, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 rozporządzenia, producentów, podmioty zajmujące się recyklingiem, użytkowników, importerów i eksporterów substancji regulowanych. W rezultacie art. 7 rozporządzenia pozostawia Komisji wybór, jeśli chodzi o rozstrzygnięcie kwestii, jakie kategorie przedsiębiorstw spośród tych wymienionych w art. 2 rozporządzenia, z uwzględnieniem podmiotów przeprowadzających fumigację jako użytkowników, będą mogły korzystać z kontyngentów na podstawie tego przepisu. Wynika z tego, że art. 7 nie zobowiązuje Komisji do przyznania kontyngentów przywozowych importerom.

- 75 Po drugie, należy zauważyć, że art. 3 rozporządzenia zakazuje w ust. 2 pkt i) lit. d) produkcji bromku metylu po dniu 31 grudnia 2004 r. Stanowi on ponadto w ust. 2 pkt ii), że Komisja stosuje kryteria przewidziane w decyzji IX/6 w celu ustalania co roku zastosowań krytycznych, dla których można zezwolić na produkcję, przywóz i stosowanie bromku metylu we Wspólnocie po dniu 31 grudnia 2004 r., dozwolonych ilości substancji i zastosowań, jak też użytkowników, którzy mogą skorzystać z odstępstwa dla potrzeb zastosowań krytycznych. Artykuł 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia stanowi również, że produkcja i przywóz są dozwolone jedynie w przypadku, gdy żadna ze stron protokołu montrealskiego nie dysponuje odpowiednimi alternatywnymi substancjami albo bromkiem metylu pochodzącym z recyklingu czy regeneracji.
- 76 Należy także przypomnieć, że art. 4 rozporządzenia zakazuje w ust. 2 pkt i) lit. d) wprowadzenia do obrotu substancji regulowanych po dniu 31 grudnia 2004 r., z zastrzeżeniem ust. 4 i 5. Ustęp 4 pkt i) lit. b) tiret drugie przewiduje, że zakaz, o którym mowa w ust. 2 pkt i) lit. d), nie znajduje zastosowania do wprowadzania bromku metylu do obrotu ani jego stosowania, jeżeli jest on używany dla realizacji zamówień objętych pozwoleniami w odniesieniu do zastosowań krytycznych, złożonych przez użytkowników określonych zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia.
- 77 Wynika z tego, że zgodnie z tymi dwoma artykułami rozporządzenia, stosowanie i wprowadzenie do obrotu bromku metylu w 2005 r. są ściśle ograniczone do zastosowań krytycznych. Z przepisów tych wynika, że bromek metylu może być dostępny we Wspólnocie wyłącznie dla potrzeb konkretnego zastosowania krytycznego.
- 78 Po trzecie, należy przypomnieć, że art. 6 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że przywóz bromku metylu do Wspólnoty jest uzależniony od uzyskania pozwolenia na przywóz, ale nie określa on ani osób, którym one przysługują, ani liczby pozwoleń, jakie należy przyznać na daną operację przywozu. W rezultacie przewidziane w reżimie wprowadzonym przez Komisję od dnia 1 stycznia 2005 r. przyznanie

dwóch pozwoleń na każdą operację przywozu, w pierwszej kolejności użytkownikowi, a następnie importerowi, jest zgodne z tym przepisem. Ponadto art. 6 i 7 rozporządzenia są przepisami uzupełniającymi się, w tym znaczeniu, że oba artykuły dotyczą ogółu kontroli i ograniczeń ilości substancji regulowanych przywożonych do Wspólnoty.

- 79 W rezultacie w świetle ograniczeń w produkcji, stosowaniu i wprowadzaniu do obrotu bromku metylu, ustanowionych w art. 3 i 4 rozporządzenia, z systematyki rozporządzenia wynika, że jego art. 6 i 7 mają na celu zapewnienie, aby przywóz bromku metylu nie wykraczał poza szczegółowo określone niezbędne potrzeby zastosowań krytycznych.
- 80 Przyjęta przez Komisję wykładnia art. 3, 4, 6 i 7 rozporządzenia, zgodnie z którą nie przyznaje się już importerom kontyngentów przywozowych i ogranicza przywóz bromku metylu w każdym pojedynczym przypadku, uniemożliwiając w ten sposób gromadzenie zapasów przez importerów, zapewnia skuteczność tym przepisom i gwarantuje spójne ich stosowanie, odpowiadające systematyce i celom rozporządzenia, które ma ograniczyć w szczególności produkcję i stosowanie bromku metylu w celu ochrony warstwy ozonowej.
- 81 Analizy tej nie podważa fakt, że art. 7 rozporządzenia nie przewiduje wyraźnie zmiany, od dnia 1 stycznia 2005 r., reżimu jego stosowania w odniesieniu do bromku metylu. Z rozważań przedstawionych powyżej w pkt 74–80 wynika, że Komisja nie pomyliła, jak twierdzi skarżąca, dwóch odrębnych reżimów, tj. po pierwsze, reżimu opartego na art. 3 i 4 rozporządzenia i po drugie, reżimu wynikającego z art. 6 i 7 rozporządzenia, lecz słusznie dokonała wykładni tych przepisów jako całości, która odpowiada systematyce rozporządzenia.

82 Podobnie, w odniesieniu do argumentu opartego na naruszeniu art. 4 ust. 5 rozporządzenia, który umożliwia każdemu importerowi, upoważnionemu do wprowadzenia do obrotu substancji regulowanych, przeniesienie tego prawa na innych upoważnionych w ten sposób importerów we Wspólnocie, należy przypomnieć, że zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt i) lit. d) rozporządzenia od dnia 31 grudnia 2004 r. producenci i importerzy nie są już upoważnieni do wprowadzenia do obrotu bromku metylu, z wyjątkiem ilości dozwolonych w pojedynczych przypadkach na podstawie art. 4 ust. 4 pkt i) lit. b) tiret drugie i art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia. Wynika z tego po pierwsze, że prawo przeniesienia, które przysługuje importerom w 2005 r. na podstawie art. 4 ust. 5 rozporządzenia, jest ograniczone wyłącznie do ilości dozwolonych w pojedynczych przypadkach, a po drugie, jak przyznała skarżąca na rozprawie, że importerzy mogą korzystać z tego ograniczonego prawa przeniesienia bez posiadania kontyngentu przywozowego. W rezultacie art. 4 ust. 5 rozporządzenia nie zobowiązuje Komisji do przyznania importerom kontyngentów przywozowych.

83 W świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, że zgodnie z rozporządzeniem Komisja nie była zobowiązana do przyznania w 2005 r. skarżącej, będącej importerem, kontyngentu przywozowego, oraz że nowy reżim wprowadzony przez Komisję od dnia 1 stycznia 2005 r. stanowi zgodne z prawem wykonanie art. 3, 4, 6 i 7 rozporządzenia, odpowiadające tym przepisom. W tej sytuacji nie jest konieczne badanie kwestii, czy Komisja mogła postąpić inaczej, przyznając nadal po dniu 31 grudnia 2004 r. kontyngenty przywozowe importerom.

84 Jeśli chodzi o poczynione przez skarżącą odesłanie do zawiadomienia z 2004 r., należy przypomnieć, że Komisja w pkt II tego zawiadomienia stwierdziła, że kontyngenty przywozowe określone w art. 7 rozporządzenia będą przyznawane w 2005 r. na bromek metylu używany dla celów zastosowań krytycznych, zgodnie z decyzją IX/6 i art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia, który stanowi, że produkcja i przywóz są dozwolone jedynie w przypadku, gdy żadna ze stron nie dysponuje odpowiednimi alternatywnymi substancjami albo bromkiem metylu pochodzącym z recyklingu czy regeneracji. Komisja zauważyła ponadto na rozprawie, że zawiadomienie z 2004 r. różni się poprzez to odesłanie do decyzji IX/6 i art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia od treści odpowiedniego zawiadomienia z 2003 r., które

nie zawiera takiego odesłania. Wynika z tego, że uważny odbiorca zawiadomienia, taki jak skarżąca, mógł wywnioskować z zawiadomienia z 2004 r., że Komisja w 2005 r. zamierzała nie stosować art. 7 rozporządzenia w taki sam sposób jak w 2004 r., ale że przyznawanie kontyngentów przywozowych w 2005 r. będzie następować zgodnie z decyzją IX/6 i art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia. Wreszcie fakt, że pkt II i IX zawiadomienia z 2004 r., odnoszą się do producentów i importerów, a nie podmiotów przeprowadzających fumigację, wynika z tego, że zawiadomienie z 2004 r., jak podnosi Komisja, dotyczy wszystkich substancji zubożających warstwę ozonową, a konkretny przypadek bromku metylu nie jest przedmiotem odrębnego traktowania. W rezultacie Sąd uważa, że zawiadomienie z 2004 r. nie podważa decyzji Komisji o nieprzyznaniu skarżącej w 2005 r. kontyngentu przywozowego.

85 Należy następnie stwierdzić, że argumentacja skarżącej odwołująca się do pisma z dnia 10 grudnia 2004 r. przesłanego za pośrednictwem poczty elektronicznej nie odniosła zamierzonego skutku. Należy przypomnieć, że nie chodzi o indywidualne pismo przekazane skarżącej pocztą elektroniczną, zapewniające ją o przyznaniu indywidualnego kontyngentu bromku metylu dla zastosowań krytycznych, ale pismo wysłane pocztą elektroniczną do każdego użytkownika strony ODS, które zapowiada ogłoszenie wszystkich kontyngentów dla ogółu substancji regulowanych i dla wszystkich ich zastosowań. Wynika z tego, że to pismo przekazane pocztą elektroniczną nie podważa przyjętej przez Komisję wykładni rozporządzenia.

86 Ponadto zdaniem Sądu nie można uznać, iż przyjęta przez Komisję wykładnia rozporządzenia powoduje zakłócenie warunków konkurencji na rynku. W przeciwieństwie bowiem do twierdzeń skarżącej, nie uniemożliwia się importerom konkurowania z podmiotami przeprowadzającymi fumigację na rynku przywozu i sprzedaży bromku metylu. Tak więc, jak twierdzi Komisja, zmiana, która nastąpiła w dniu 1 stycznia 2005 r., nie oznacza w żadnym razie, że spółki takie jak skarżąca powinny zaprzestać swojej działalności. Oznacza to jedynie, że te podmioty gospodarcze nie mogą nadal domagać się pozwoleń na przywóz w celu gromadzenia zapasów tego produktu, które następnie będą sprzedawać właściwym użytkownikom.

- 87 Należy wreszcie przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wolność wykonywania zawodu nie stanowi prerogatywy absolutnej, lecz powinna być brana pod uwagę przez pryzmat jej funkcji w społeczeństwie. W rezultacie możliwe jest wprowadzenie ograniczeń, pod warunkiem iż ograniczenia te odpowiadają interesowi ogólnemu realizowanemu przez Wspólnotę i nie stanowią, ze względu na zamierzony cel, niewspółmiernej i niemożliwej do przyjęcia interwencji, która naruszyłaby samą istotę w ten sposób zagwarantowanych praw (wyroki Trybunału z dnia 13 lipca 1989 r. w sprawie 5/88 Wachauf, Rec. str. 2609, pkt 17 i 18 oraz z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie C-295/03 P Alessandrini i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. str. I-5673, pkt 86).
- 88 W niniejszym przypadku wprowadzony przez Komisję w dniu 1 stycznia 2005 r. nowy reżim zmienił jedynie okoliczności, w jakich następuje przywóz bromku metylu, i nie oznacza, że skarżąca powinna zaprzestać swojej działalności. Zakładając nawet, że reżim ten może być postrzegany jako ograniczenie, Sąd podkreśla, że interesem ogólnym realizowanym przez Wspólnotę jest w tym przypadku ochrona warstwy ozonowej. Sąd twierdzi ponadto, że ewentualne ograniczenie jest w każdym razie uzasadnione z uwagi na fakt, że chodzi o zastosowanie rozporządzenia zgodne z tym rozporządzeniem (pkt 74–83 powyżej), którego nie można uznać za niewspółmierne i niemożliwe do przyjęcia, ani za naruszenie samej istoty tego prawa, skoro skarżąca może nadal prowadzić swoją dotychczasową działalność gospodarczą.
- 89 W świetle powyższych rozważań zarzuty pierwszy i drugi należy oddalić.

W przedmiocie zarzutu trzeciego opartego na braku kompetencji (akt ultra vires)

Argumenty stron

- 90 Skarżąca uważa, że nie przyznając jej kontyngentu na przywóz bromku metylu do Unii Europejskiej, Komisja wykroczyła poza ramy prawne określone w art. 7

rozporządzenia i przekroczyła z tego względu pełnomocnictwo, powierzone jej przez Parlament i Radę na mocy rozporządzenia.

- 91 Zdaniem skarżącej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem należy stwierdzić nieważność środka wykonawczego przyjętego na podstawie przepisów rozporządzenia podstawowego, jeżeli zmienił on, bez zastosowania procedury prawodawczej wymaganej przez traktat, zakres nałożonych obowiązków. Jeżeli środek wykonawczy wprowadza odstępstwo, gdyż ustanawia inne kryteria niż kryteria wymagane przez środek podstawowy, nie może być przyjęty bez uprzedniej konsultacji z Parlamentem.
- 92 Ponadto w niniejszym przypadku art. 7 rozporządzenia zobowiązuje Komisję do przyznania kontyngentu przywozowego w celu wprowadzenia do swobodnego obrotu bromku metylu we Wspólnocie. Jedynie prawodawca wspólnotowy jest uprawniony do podjęcia decyzji, iż po dniu 31 grudnia 2004 r. nie należy już przyznawać kontyngentów przywozowych importerom. Do czasu przyjęcia takiej decyzji, Komisja powinna nadal przydzielać kontyngenty przywozowe, gdyż wszelka odmowa z jej strony jest niezgodna z prawem.
- 93 Komisja uważa, że zarzut trzeci stanowi powtórzenie zarzutu drugiego i odsyła do uwag, które przedstawiła w tym względzie. Komisja podkreśla jednak, że w decyzji 2005/625 określiła kontyngenty bromku metylu przeznaczone do zastosowań krytycznych i zauważa, iż skarżąca otrzymała pozwolenia na przywóz i była w stanie wykonywać swoją działalność.

Ocena Sądu

- 94 Należy przypomnieć, że Sąd uznał, w ramach badania zarzutu pierwszego i drugiego, iż art. 7 rozporządzenia nie zobowiązuje Komisji do przyznania skarżącej

kontyngentu przywozowego w 2005 r. i że wykonanie rozporządzenia przez Komisję w kontekście nowego reżimu wprowadzonego w dniu 1 stycznia 2005 r. jest zgodne z przepisami rozporządzenia. Ponieważ zaskarżony akt informuje skarżącą, że na podstawie nowego reżimu nie może już przysługiwać jej kontyngent przywozowy, stanowi on środek przyjęty przez Komisję, którego ważną podstawą jest rozporządzenie, i nie stanowi aktu ultra vires. W rezultacie Komisja poprzez zaskarżony akt nie naruszyła kompetencji Rady ani Parlamentu.

⁹⁵ Z powyższego wynika, że zarzut trzeci należy oddalić.

W przedmiocie zarzutu czwartego opartego na naruszeniu zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa

Argumenty stron

— Argumenty skarżącej

⁹⁶ Skarżąca podnosi, że naruszając prawo do uzyskania kontyngentu przywozowego przysługujące jej na podstawie art. 7 rozporządzenia, zawiadomienia z 2004 r. i pism przekazanych następnie za pośrednictwem poczty elektronicznej, Komisja zawiadła uzasadnione oczekiwania, jakie miała skarżąca, jeśli chodzi o otrzymanie kontyngentu przywozowego, i naruszyła zasadę pewności prawa.

- 97 Zasada pewności prawa zakłada, zdaniem skarżącej, że podmioty prawa nie znajdują się w sytuacji odznaczającej się niepewnością, jeśli chodzi o ich prawa i obowiązki, że przepisy wspólnotowe definiują w sposób pewny i jednoznaczny prawa podmiotów, których dotyczą, oraz że podejmowane są działania w celu zagwarantowania, aby sytuacje i stosunki prawne uregulowane w tych przepisach pozostały przewidywalne. W niniejszym przypadku odmowa ze strony Komisji przyznania skarżącej kontyngentu przywozowego i jej decyzja o zastąpieniu kontyngentów importerów kontyngentami przyznawanymi użytkownikom spowodowała, że cały reżim przywozu bromku metylu do Unii Europejskiej stał się nieprzewidywalny i sprzeczny z rozporządzeniem.
- 98 Pojęcie uzasadnionych oczekiwań wynika zdaniem skarżącej z zasady pewności prawa oraz wymaga, aby oczekiwania podmiotów działających w dobrej wierze na podstawie prawa, takie, jakimi one są lub zdają się być, nie zostały zawiedzione. Orzecznictwo potwierdza, że zwyczajna praktyka administracyjna lub tolerowanie przez organy administracyjne pewnego działania, będące w zgodzie z obowiązującymi przepisami i niedopuszczające swobodnego uznania, mogą być źródłem uzasadnionych oczekiwań zainteresowanych podmiotów, przy czym oczekiwania te nie muszą wywodzić się z informacji o zasięgu ogólnym (zob. wyrok Trybunału z dnia 1 października 1987 r. w sprawie 84/85 Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji, Rec. str. 3765 oraz postanowienie prezesa Trybunału z dnia 10 czerwca 1988 r. w sprawie C-152/88 R Sofrimport przeciwko Komisji, Rec. str. 2931; wyrok Sądu z dnia 28 września 2004 r. w sprawie T-310/00 MCI przeciwko Komsji, Zb.Orz. str. II-3253, pkt 112).
- 99 Uzasadnione oczekiwania skarżącej dotyczące uzyskania kontyngentu na przywóz bromku metylu w 2005 r. wynikały z precyzyjnego brzmienia art. 7 rozporządzenia i deklaracji na piśmie Komisji, w tym zawiadomienia z 2004 r. i różnych pism skierowanych do skarżącej. Skarżąca zauważa, że na podstawie tych oczekiwań przedstawiła swoją deklarację w 2004 r. i w sposób uzasadniony spodziewała się przyznania jej kontyngentu przywozowego na 2005 r. Odmawiając przyznania jej kontyngentu na przywóz bromku metylu w 2005 r., Komisja zawiodła uzasadnione oczekiwania skarżącej.

— Argumenty pozwanej

- 100 Komisja uważa, że skarżąca nie otrzymała wyraźnych zapewnień co do faktu, że zostanie jej przyznany kontyngent w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu bromku metylu w 2005 r. Zdaniem Komisji przezorny i uważny podmiot gospodarczy, jakim jest skarżąca, wiedział lub powinien był wiedzieć, że od dnia 1 stycznia 2005 r. zakazane było stosowanie bromku metylu lub wprowadzanie go do obrotu na własny rachunek, gdyż zakaz ten został wyrażony w art. 4 ust. 2 pkt i) lit. d) rozporządzenia. Komisja uważa, że skarżąca wiedziała również, iż wyłącznie zastosowania krytyczne bromku metylu będą dozwolone po tym dniu, zgodnie z art. 4 ust. 4 pkt i) lit. b) rozporządzenia. Wynika z tego, że zdaniem Komisji skarżąca wiedziała, iż system wprowadzony na podstawie art. 4 ust. 2 pkt i) lit. a)–c) rozporządzenia, zgodnie z którym kontyngenty przyznawane były zarejestrowanym importerom na podstawie stanowiących punkt odniesienia ilości z 1991 r., od dnia 1 stycznia 2005 r. nie mógł już znaleźć zastosowania. Komisja twierdzi, że skarżąca spodziewała się, że system kontyngentów i sposoby ich przydzielania dla zastosowań krytycznych bromku metylu ulegną zmianie po tym dniu.

Ocena Sądu

- 101 Jeśli chodzi, po pierwsze, o zarzucane naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, należy przede wszystkim przypomnieć, że art. 7 rozporządzenia, który mówi wyłącznie o przedsiębiorstwach, a nie importerach, nie gwarantuje importerom przyznania kontyngentów, oraz że uzasadnione oczekiwania, na jakie powołuje się skarżąca, nie wynikają również z art. 3, 4 i 6 rozporządzenia.
- 102 Następnie, jak zauważono powyżej w pkt 84, odesłanie w pkt II zawiadomienia z 2004 r. do decyzji IX/6 oraz art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia wskazuje, że przydział kontyngentów przywozowych po dniu 1 stycznia 2005 r. następuje zgodnie

z tymi przepisami. Ponadto powyżej w pkt 84 stwierdzono, że zawiadomienie z 2004 r. różni się tym odesłaniem od odpowiedniego tekstu zawiadomienia z 2003 r. i że wynika z tego, iż uważny odbiorca, taki jak skarżąca, mógł wywnioskować z zawiadomienia z 2004 r., że Komisja zamierzała zmienić w 2005 r. stosowaną wcześniej praktykę. W rezultacie należy stwierdzić, że zawiadomienie z 2004 r. nie gwarantuje importerom przydziału kontyngentów przywozowych.

- 103 Należy zauważyć, iż z orzecznictwa wynika, jak podnosi Komisja, że przezorny i uważny podmiot gospodarczy, który jest w stanie przewidzieć wydanie przepisów wspólnotowych mogących wpłynąć na jego interesy, nie może powoływać się na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań w razie wydania takich przepisów (wyrok Trybunału z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych C-182/03 i C-217/03 Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, Zb.Orz. str. I-5479, pkt 147 oraz wyrok Sądu z dnia 16 października 1996 r. w sprawie T-336/94 Efisol przeciwko Komisji, Rec. str. II-1343, pkt 31). Należy przypomnieć w tym względzie, że skarżąca jest jednym z ośmiu importerów, którzy jako jedyni do 2004 r. byli uprawnieni do przywozu bromku metylu do Wspólnoty, i że wszelka zmiana w systemie znajdującym zastosowanie do bromku metylu ma istotne gospodarcze znaczenie w zakresie jej działalności importowej. Wobec tego Sąd uważa, że przedsiębiorstwo działające z należytą starannością, znajdujące się w położeniu skarżącej, powinno postarać się o uzyskanie szczegółowych informacji, jeśli chodzi o mające nastąpić zmiany. W tym względzie należy przypomnieć, że skarżąca przyznała, iż oczekiwała, na podstawie art. 3 i 4 rozporządzenia, zmian systemu znajdującego zastosowanie do bromku metylu po dniu 1 stycznia 2005 r.
- 104 W rezultacie taki obowiązek zachowania należytej staranności ciążył na niej w niniejszym przypadku.
- 105 Należy również przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem nie może powoływać się na naruszenie tej zasady ten, komu administracja nie udzieliła wyraźnych zapewnień (ww. wyroki w sprawie Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, pkt 147 oraz w sprawie Efisol przeciwko Komisji, pkt 31). W niniejszym przypadku Komisja słusznie podnosi, że nie udzieliła skarżącej wyraźnych zapewnień.

- 106 Z orzecznictwa wynika także, że wcześniejsza i podana do wiadomości publicznej praktyka administracyjna Komisji może, przy braku przeciwnych wskazówek, wywołać uzasadnione oczekiwania co do zastosowania tych samych zasad, w szczególności jeśli informacje pochodzące od danej instytucji wspólnotowej nie różnią się od poprzednich informacji (ww. wyrok w sprawie MCI przeciwko Komisji, pkt 112; zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji, pkt 9–27; ww. postanowienie w sprawie Sofrimport przeciwko Komisji, pkt 17–23). Jednakże zasady te nie mogą znaleźć zastosowania w niniejszym przypadku. W niniejszej sprawie bowiem pkt II zawiadomienia z 2004 r. różni się odesłaniem do decyzji IX/6 i art. 3 ust. 2 pkt ii) rozporządzenia, z którego wynika, że w 2005 r. kontyngenty przywozowe nie będą przyznawane zgodnie z poprzednio stosowaną praktyką Komisji, lecz zgodnie z tym przepisem.
- 107 Należy w końcu przypomnieć, że pismo Komisji z dnia 10 grudnia 2004 r. zostało przesłane pocztą elektroniczną do każdego użytkownika strony ODS i że zapowiadało ogłoszenie wszystkich kontyngentów dla ogółu substancji regulowanych i dla wszystkich zastosowań. Wynika z tego, że w żaden sposób nie gwarantowało ono skarżącej przyznania indywidualnego kontyngentu bromku metylu do zastosowań krytycznych. W zakresie w jakim skarżąca odwołuje się do innych pism Komisji przesłanych pocztą elektroniczną, należy zauważyć, że nie przedstawiła ona w niniejszej sprawie żadnych dowodów w tym względzie ani nawet nie wskazała pism, na które się powołuje.
- 108 Jeśli chodzi po drugie o zrucane naruszenie zasady pewności prawa, należy zauważyć, że — jak wynika z orzecznictwa — zasada pewności prawa stanowi podstawową zasadę prawa wspólnotowego, która wymaga w szczególności, by uregulowanie było jasne i precyzyjne, tak by podlegające mu podmioty prawa mogły ustalić w sposób jednoznaczny swoje prawa i obowiązki oraz podjąć w związku z tym odpowiednie kroki. Jednak z uwagi na to, iż pewien stopień niepewności co do znaczenia i zakresu przepisu prawnego jest nierozzerwalnie związany z danym przepisem, należy zbadać, czy rozpatrywany przepis jest oberczony taką dwuznacznością, która stanowiłaby przeszkodę do tego, by podmioty prawa mogły z wystarczającą pewnością rozwiązać ewentualne wątpliwości co do znaczenia i zakresu tego przepisu (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie C-110/03 Belgia przeciwko Komisji, Zb.Orz. str. I-2801, pkt 30 i 31).

- 109 W niniejszej sprawie należy stwierdzić, że z uwagi przede wszystkim na przepisy rozporządzenia (zob. powyżej, pkt 74–83), ale także treść zawiadomienia z 2004 r. (zob. powyżej, pkt 84–102), ani odmowa przyznania kontyngentu przywozowego, którego domaga się skarżąca, ani zastąpienie kontyngentów przywozowych przyznawanych importerom kontyngentami przyznawanymi użytkownikom nie były nieprzewidywalne w sytuacji, w jakiej znajdowała się skarżąca. Wynika z tego, że ani rozporządzenie, ani zawiadomienie z 2004 r. nie utrudniały podmiotom prawa rozstrzygnięcia z wystarczającą pewnością ewentualnych wątpliwości co do znaczenia i zakresu art. 7 rozporządzenia.
- 110 W świetle powyższych uwag zarzut czwarty należy oddalić.
- 111 Ponieważ cztery zarzuty podniesione przez skarżącą na poparcie jej wniosku o stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu zostały oddalone, należy uznać ten wniosek za bezpodstawny, bez konieczności orzekania w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję.
- 112 W tej sytuacji należy oddalić skargę w całości.

W przedmiocie kosztów

- 113 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy zgodnie z żądaniem Komisji obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (druga izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**
- 2) **Skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 22 maja 2007 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

J. Pirrung